

6) Kolonialkassen overtager Garanti for Opfyldelsen af alle Aktieselskabets af Laanet flydende Forpligtelser.

Ordning af 16de Juni 1876 om Oprættelse af Fællessukkerfogier:

1) Saafremt der dannes et Aktieselskab til Fremme af Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerfogier, med en Grundkapital, hvoraf 2 Millioner kan tilvejebringes ved Laan af Statskassen, overensstemmende med Lov af 25de Februar 1876, overtager St. Croix Kommune de i Loven foreskrevne Forpligtelser og desuden

a) en Rentegaranti for den ikke laante Del af Grundkapitalen, af 5 pCt aarlig, indtil Laanet er liquideret — og saaledes, at hvad der i noget Aar maatte mangle i de garanterede 7 pCt. af Laanet, og 5 pCt. af den øvrige Del af Kapitalen, tilskydes af St. Croix Kolonialkasse. Dersom Netto-udbyttet af Driften i et eller flere Aar maatte overstige det samlede Beløb af disse 7 og 5 pCt., anvendes det overstigende forlods til at dække Kolonialkassen for mulig tidligere Tilskud i Anledning af Garantien.

Kolonialkassen har saaledes maattet paatage sig et meget stort Ansvar, men naturligvis ogsaa kun under den selvfolgelige Forudsætning, at Sukkerfogierne kom i Stand og kom i Stand paa en saadan Maade, at de kunde fyldestgøre de Forudsætninger under hvilke Garantien afgaves, og at deres Drift blev vedligeholdt paa tilfredsstillende Maade.

Allerede det første Aar, hvis Kampagne begyndte først i Marts 1878, led Aktieselskabet et betydeligt Tab, ifølge Lovforslagets Motiver, trods den Lovende Begyndelse fordi, foruden tilfældende Uheld, fordi „den, fra først af og endnu ved Kampagnens Begyndelse, til Raadighed staaende Kapital, var temmelig knap i Forhold til Opgaven, hvilket havde nødvendiggjort forfælgende Indskrænkninger“ og fordi „forfælgende i Fabrikationen

stærkt indgribende Mangler“ viste sig under Arbejdet.

Nu er det dog klart, at hvis Fabrikkerne havde vist sig fuldstændig ude af Stand til at udføre noget af det paatagne Arbejde, kunde dog den Omstændighed, at det paagældende Aktiebeløb var indbetalt og anbragt i Fabrikkerne ikke i og for sig alene betinge Ret til Dækning hos Garantien for det forfaldne Rentebeløb. Forudsætningen for Garantien er selvfølgelig den, at Fabrikkerne kunne udføre det lovede Arbejde, til Støtte for Sukkerdyrkingen, men naar Mangel af Driftskapital og stærkt indgribende Mangler hos Fabrikken, forhindrer at denne kan udnytte den Lovende Begyndelse og altsaa endog maa forudsættes foruden eget Driftstab, ogsaa at have forårsaget Planterne Tab, da maa dermed selvfølgelig ogsaa Rentegarantien være udløst.

Fabrikkerne bleve da forbedrede ved forøget Aktiekapital, ved Preference-Aktier, og forøget Laan fra Statskassen, til sammen omtrent for 700,000 Kr. De sagkyndige og Planterne vare enige om, at nu var det godt, „naar kun Udførelsen i det enkelte blev forbedret.“

Alligevel gav Fabrikkerne Tab i de næste 2 Aar, 1879 og 1880, og for disse 2 Aar tilkom der altsaa Aktieselskabet Dækning af Kolonialkassen for 5 pCt. af Aktiebeløbet 1,070,000 Kr. Derimod er det vistnok tvivlsomt, naar Aktiekapitalen var slet anvendt og ny Kapital i Form af Preference-Aktier og Laan derfor blev nødvendige, som Garantien da ogsaa gjaldt disse. Stulde dette kunne anerkendes, vilde der jo ingen Grænse være for den Kapital, man kunde søge til; der vilde faktisk ingen Ansvarfølelse være til Stede for den hele Drift forudsat Kolonialkassens Solvens.

For disse 2 Aar tilkommer der altsaa Aktieselskabet af Kolonialkassen 54,000 Kr. aarlig; eller om vi regne hele Aktiekapitalen, da ca. 70,000 Kr. aarlig, til sammen for 2 Aar 140,000 Kr.

De følgende 2 Aar, 1881 og 1882, gave